स्वाचार्थी दतः तदा येन दतः स तस्से दिवाणां द्यात्। ब्रच्मचारी तु तत्रैव स्थाने दिनानां यावत् वाग्यतिक्तिकेत्। ततः प्राप्तायां सन्धायां सन्धा-मुपास्य कुप्राखिकोत्तिविधानेन समुद्भवनामान-मिं संस्थाप्य सन्तं जसा दिलाणं जानं भूमी निधाय दिलागपियमोत्तरक्रमेण उदकाञ्जलि-सेकमिपर्युत्तगाच समाजीमं कुर्यात्। ततः पादेशप्रमाग्रप्तात्तसमित्रयं यहीता चादा-न्तयोक्तूर्य्यो मध्ये समन्तकं खमी जुड्डयात् । ततः कर्माणेषोक्तविधना पुनर्पि असिपर्थेचायोप-क्रमं दिल्लापिश्वमोत्तरक्रमेगा उदकाञ्जिलिसेकं कुर्यात्। ततः ब्रह्मचारी खिमिमिनाद्य मन्त्रे-गामि विख्न्य चतीतायां सन्धायां मिचालव्य-मझं चारलवगावर्जितं सष्टतसुदकेगाभ्यच्य मचाग-प्रकरणोक्तविधिना सुञ्जीत। रतचाधिकसं समावर्त्तनपर्यन्तं प्रत्यद्वं सार्यं प्रातः कर्त्तव्यम्॥ इत्युपनयनकर्म समाप्तम्॥ इति भवदेवभट्टः॥ (ब्राह्मण-चास्त्रय-वैश्यानामन्यतममन्वय-वयः प्रील-भीर्थ-भीचाचार-विनय-भाति-बल-मेथा-धति-स्रति-मति-प्रतिपत्तियुत्तं तनुजिङ्गीष्ठदन्तायस-जुवल्लाच्चिनासं प्रसद्गचित्त-वाक्चेष्टं लोग्रसच्च भिषक् प्रिष्यमुपनयेत्। खतो विपरीतगुर्ग नोपनयेत्।

उपनयनीयस्त ब्राह्मग्रः प्रशस्तेषु तिथिकरग्र-मुह्नत्तनचाचेषु प्रशासायां दिशि सुची समे देशे चतुर्चसं चतुरसं खाँखनसुपनिप्य गोमयेन दर्भीः संस्तीर्थे प्रव्येनिमक्तैः रत्नेस देवताः पूज-यिला विप्रान् भिषज्ञ तत्रोक्तिखाभ्यच्य च दिच्यातो ब्राह्मणं स्थापित्वाधिमु पसमाधाय खदिर-पनाग्र-देवदाक-विन्यानां समिद्भियतुर्थां वा चीरवद्यामां नयोधोड्मराश्वत्यमध्कानां दिध-मधु- हताक्वाभिदीर्व्यी हो मिकेन विधिना-ख्वेगाच्याक्रतीनुँक्रयात्। सप्रयावाभिमेद्दाया-हृतिभिन्ततः प्रतिदेवतस्यीं स साम्राकारम कुर्यात् शिष्यमपि कारयेत्। ब्राह्मणख्यागां वर्गानासुपनयनं कर्तुमर्द्धति राजन्यो दयस्य वैध्यो वैश्वस्येवित । श्रद्रमपि कुलग्रासम्पद्यं मन्त्रवर्जन मनुपनीतमध्यापयेदिल्येने ॥ ततोऽमि चिः परि-गीयाप्रसाचिकं प्रिष्यं ब्रयात्। काम-कोध-लोभ-मोइ-मानाइङ्गारेखापार्य-पेशुन्याचतालखाय-श्रस्यानि इत्या नीच-नख-रोम्ना युचिना कथाय-सत्यवतब्रद्धाचर्याभिवादनतत्परेगावप्रं मवितयं मदनुमतस्थान-गमन-प्रथनासन-भोज-नाध्ययन-परेगा भूता मित्रयन्तिम् वित्तित्य-मतोऽन्यथा ते वर्त्तमानस्याधर्मा भवत्यपाना च विद्या न च प्राकाश्यं प्राप्नोति। चाहं वा लिथ सन्यावक्षीमाने यदान्यचादश्री स्वासनीभाग् भवेय-सफ्नविदास । दिन-गृह-दर्द्द-सिच-प्रविती-पनत-साध्वनायाभ्यमगतानां चात्मबान्धवानामिव खमेष नेः प्रतिक त्रंथमेर्व साध भवति। व्याधमाकु-निक-प्रतित-पापकारिकाां न च प्रतिक संयमेवं वि-द्या प्रकाणनं भित्रयणो धन्मार्थकामां स प्राप्नोति ॥ उप

भवतसात्र॥ "ल्लाक्ट्रिमी तक्किमने इनी है क्रमोतरे उप्येवमहर्दिसम्यम्। खकालविद्युत्-सनयिन्सघोषे खतन्त्रराष्ट्रचितिपथयास ॥ श्मश्रानयाना द्यतना हवेषु मचोत्सवौत्पातिकदर्भनेषु । नाध्येयमन्येषु द येष विप्रा-नाधीयते नामुचिना च नित्यम्" ॥ इति सुश्रते सूच्याने दितीयोऽध्यायः॥) उपनायः, एं, (उपनीयते आचार्यसमीपमिति । उप + नी + घन्।) उपनयनम्। इति हेमचन्द्रः॥ उपनायकः, पं, (उपमिती नायकेन।) नायक्रमुखो-लार्धकाथकः। यथा,--"नायकस्य गुगोलार्षकथका उपनायकाः"। इति सङ्गीतदामोदरः॥ *॥ उपपतिख॥ (उप-नयतीति । उप + नी + खुन् । प्रापके, चि ॥) उपनाइः, पुं, (उपनद्धाते ऽस्सिन्। उप + नइ + घन्।) वीगादितन्त्रवन्धनस्थानम्। तत्पर्थ्यायः। निवन्धनम् २। इत्यमरः॥ त्रगालेपपिग्छः। इति मेदिनी॥ प्रतेष इति भाषा। (यथाइ सुश्रुतः। "बादौ विस्तापनं कुर्यात् दितीयमवसे चनम्। ढतीयसुपनाइञ्च चतुर्थीं पाटनिकयाम्"॥) उपनिधिः, पं, (उपनिधीयते इति। उप + नि + धा + कि!) उपन्यस्तवस्त्। स्थाप्यद्रयम्। तत्प-र्यायः। न्यासः। २। इत्यमरः॥ ("वासनस्यमनास्थाय इस्ते न्यस्य यदियतम्। द्रश्यमुपनिधिः प्रोत्तः स्ट्रितिष स्ट्रितिवेदिभिः"॥ वासुदेवपुत्तः। इति विष्णुप्राणम् ।) उपनिषत्, [द] स्त्री, (उपनिषद्यते प्राप्यते ब्रह्म-विद्या अनया इति। उप + नि + सर् + किए।) धक्तः। वेदानाशास्त्रम्। निजनस्थानम्। इति मेदिनी॥ (वेदिशिरोभागः। तत्र चतुर्थां वेदानां अभीतिसहितभ्ताधिकसहस्रंखका उपनि-षदः। तथान्ति। ऋच एकविंग्रतिः। यजुषो नवाधिकप्रतम्। साझः सच्खम्। पञ्चाप्रदुप-निषदोऽथवंगस्य॥ ब्रह्मविद्या।) समीपसदनम्।

इति चिकाखश्रमः॥ तत्त्वम्। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (दिजातिकत्तंत्वो न्नतभेदः। यथा, खाश्वलायनम् चाकारिका।
"प्रथमं स्थात् महानाझी दितीयश्व महानतम्।
ततीयं स्थाद्पनिषद् गौरानञ्च ततः परम्"॥)
(सुक्तिकोपनिषदि चन्दाधिकश्रतोपनिषद्भेदाः
प्रदर्शिताः। यथा,—

"ईश्व-केन-कट-प्रश्न-सुग्रह-साग्रह्न्य-तित्तिरिः ॥ ॥ रेतरेयथ् क्वान्योग्यं रहदारम्यकं तथा ॥ १०॥ ब्रह्म कवन्य-जावान-श्वेताश्वा हंस खार्समः ॥ १६॥

गर्भी नारायमो हंसो विन्दुर्नाद-प्रिसः प्रिखा ॥२३॥

अभायनी केषितकी उच्च्चावान-तापनी॥ २०॥ कालाधिकद-मेत्रेथी सुबाल-चारि-सन्तिकाः॥३२॥

सर्वसारं निराजम्बं रह्यं वजस्विकम् ॥ २६॥ ह्र १० ११ तेजो नाद-ध्यान-विद्या-धोगतलात्म बोधकम्॥४२॥ १३ १३ १५ परित्राट्-चिभ्रिखी-सीता-चूड़ानिर्व्याण-मय्हजम्॥४२॥ १६ १० दिल्याभ्रभं स्कन्दं महानाराध्यगाऽद्यम् ॥५३॥ १६ १० स्थानित्रां रामतपनं वास्त्रदेवस् मुद्गकम् ॥ ५०॥ १८ १० साय्हिख्यं पौक्षजं भिद्यं महत्प्रारीरकं भ्रिखा ॥६३॥ १९

तुरीयातीत-संन्यास-परित्राजान्तमालिका ॥ ६० ॥
११
ध्ययत्त्रोकान्तरं पूर्या स्ट्रयान्त्रध्यात्म-कुख्डिका॥७४॥
सावित्यात्मा पासुपतं परअन्नावधूतकम् ॥ ७९ ॥

सावित्यात्मा पात्रुपतं परम्ञात्वावधूतकम् ॥ ७६ ॥ ११ चिपुरातापनं देवी चिपुरा कठ-भावना ॥ ८८ ॥

१४ १५ १६ १६ १६ १० इंदर्य कुराइनी भस्त रहाचारा-दर्भनम् ॥६०॥

१८८॥
तारसार-महावाका-पञ्चमद्वामिहोत्रकम् ॥८८॥
गोपाकतापनं क्वयां याद्यवक्कां वराह्यम् ॥८८॥
प्राक्षायनी ह्यग्रीवं दत्तात्रयं च गारदम् ॥१०२॥
१८ ६० [॥१०८॥
कवि-जावानि-सौभाग्य-रहस्य-म्हन्सुक्तिकाः"

धात्र स्थितानामेकदेशवाचिश्रब्दानां विखतिः। १ इंसः प्रमहंसः। २ विन्द्रस्तविन्दः। ३ नादोऽस्तनादः। ४ क्रिरोऽयव्येक्रिरः। पृक्तिखा-धर्ळिप्रखा। इ तापनी दिसंहतापनी। ७ रहस्यं शुकर इस्यम्। प तेजः तेजोविन्दः। ६ नादो नाद-विन्दः । १० धानं धानविन्दः । ११ विद्या ब्रह्म-विद्या। १२ परित्राट् नारदपरित्राट्। १३ चिशि-खी चिष्रिखीब्राह्मगः। १८च्डा योगच्डामगिः। १५ मखनं मखनत्राद्ययः।१६ दिचया दिचया-मूर्तिः। १७ खद्दयं तारकः। १८ रहस्यं राम-रच्छम्।१९ मच्त् महोपनिषत्। २० प्रिखा योगण्ला। २१ परिवाजः परमहंसपरिवाजकः। २२ पूर्णाऽनपूर्णा। २३ कटः कटक्दः। २४ कु-गड्नी योगनुगड्नी । २५ मस्मः मस्मनावानः । २६ गगाः गगापतिः । २० दर्शनं जावानदर्शनम् । २० यमिद्वीचनं प्रामाधिद्वीचम्। २६। कलिः कलि-सन्तर्गम्। ३० रहसं खरखतीरहस्यम्॥

व्यासां मध्ये या यदेदान्तर्गतास्ता चिप तनेव प्रदक्षिताः । यथा,— सामवेदान्तर्गताः सोक्ष्यसंख्यका उपिवदः । क्षयक्तम् १ कार्वाः २ कुण्डिका १ केनः ४ हान्द्योग्यम् ५ (या)जावालदर्भनम् ६ जावाली ७ महत् ८ मेनायबी ६ मेनेयी १० योगचूडामिकाः ११ रहात्वम् १२ वनस्चिकम् १३ सास्रदेवम्

१४ संन्यासम् १५ साविची १६॥ *॥ श्रुक्तयनुर्वेदानार्गता जनविंग्रतिसंख्यकाः

उपनिषदः यथा,— ब्यतीताध्यातम् १ देशावास्यम् २ (जा)यावासम् १